

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.359/2025/6.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperesek: név1
cím1
név2
cím1

A felperesek képviselője: Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Káposztás Ágnes ügyvéd
cím2

Az alperesek: név3
(1097 Budapest, Táblás u. 36-38.)
név4
cím3

Az I. rendű alperes képviselője: Dr. V. Simon Béla ügyvéd
cím4

A II. rendű alperes képviselője: Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Hekman Ildikó ügyvéd
cím5

A per tárgya: megállapítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék
73.Pf.632.000/2025/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság
18.P.51.740/2023/32-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az I. rendű alperesnek 56.000 (ötvenhatezer) forint, a II. rendű alperesnek 88.900 (nyolcvannyolcezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek 2008. november 21-én az Zrt.-val (a továbbiakban: alperesi jogelőd) hitel és zálogszerződést kötöttek, majd .../.../2008/3/0. ügyszámon közokiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozatot is tettek. Az alperesi jogelőd 2012. szeptember 27-én dr.K..... közjegyző előtt tett nyilatkozatával a kölcsönszerződést felmondta, amit a közjegyző/Ü/....2/2012. számon közjegyzői okiratba foglalt és az adósoknak postázott.

[2] dr.K..... közjegyző 2012. november 6-án tanúsítványt állított ki/Ü/...2/2012/2. szám alatt, miszerint a/Ü/....2/2012. számú közjegyzői okiratba foglalt felmondási nyilatkozatot 2012. október 1-én a címzettek részére postára adta, továbbá a tanúsítványhoz másolatban csatolt tértivevény tanúsága szerint az I. rendű és II. rendű felperesek 2012. október 3-án a tértivevényes küldeményt átvették.

[3] A felperesek a tartozásukat nem fizették meg, ezért velük szemben az alperesi jogelőd végrehajtási eljárásokat kezdeményezett, a közjegyző 2013. január 15-én/Ü/....5/2012/1. és/Ü/....6/2012/1. számon a végrehajtási záradékokat kiállította.

[4] Az alperesi jogelőd jogutódja a végrehajtási eljárásban a II. rendű, majd az I. rendű alperes lett.

[5] A felperesek Dr.T.... közjegyzőnél kérelmet terjesztettek elő a végrehajtási záradék törlése iránt, amelyet a közjegyző az I. rendű felperes vonatkozásában a/Ü/....6/2012/9., a II. rendű felperes vonatkozásában a/Ü/....5/2012/7. számú végzésével elutasított. Határozatai indokolásában kitért arra, hogy a végrehajtások alapjául nem a/Ü/...2/2012/2. számú tanúsítvány szolgált, hanem a-0/...../2008/..0. számú közjegyzői okirat, továbbá rámutatott, hogy a perbeli tanúsítvány közokiratiságával kapcsolatos megállapítás a bíróság hatáskörébe tartozik.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[6] A felperesek kereseti kérelmükben elsődlegesen annak megállapítását kérték, hogy a dr.K..... közjegyző általÜ/...2/2012/2. számon kiállított ténytanúsítvány nem minősül közokiratnak, másodlagosan annak megállapítását kérték, hogy a ténytanúsítvány nem jött létre, harmadlagosan érvénytelenségre hivatkoztak.

[7] A megállapítási kereset polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172.§ (3) bekezdése szerinti feltételei fennállása körében előadták, hogy nyomatékos érdekük fűződik ahhoz, hogy megállapításra kerüljön a perbeli tanúsítvány közokirati jellegének hiánya, hiszen ez alapján helye van a végrehajtási eljárás megszüntetésének. A végrehajtás alapjául szolgáló okirat érvénytelensége, nem létezése esetén nincs mód a végrehajtás megszüntetése iránti per megindítására, hanem külön megállapítási pert kell indítani, amennyiben a perbeli tanúsítvány nem közokirat, akkor a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 211.§-a alapján a záradékot törölni kell. Utaltak arra, hogy a végrehajtási záradék törlése iránti kérelmüket elutasító közjegyzői határozat szerint, amennyiben az adós vitatja a perbeli tanúsítvány közokirati jellegét, úgy azt közokirat érvénytelensége iránti perben, bíróság előtt teheti meg. Állították, hogy a perbeli tanúsítvány nem minősül közokiratnak, az érvénytelen, nem létezik.

[8] Valamennyi keresetük alapjaként felhívták Vht. 23/C. § (2) bekezdését is. Előadták, hogy e rendelkezés alapján a kölcsönszerződés felmondását közokirattal kell bizonyítani. Érvelésük szerint a perbeli ténytanúsítvány nem felel meg a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjtv.) 142. § (2) bekezdésében foglaltaknak, azt a közjegyző a Kjtv. 136.§ - 147.§-ában foglaltak megsértésével készítette, ezért nem minősül közokiratnak, ez alapján a végrehajtási záradék kiállítására nem kerülhetett volna sor. Rámutattak, hogy a közjegyzői okiratnak a Kjtv. 147/A.§ hatályba lépése előtt is meg kellett felelnie a Kjtv. 142.§ (2) bekezdésében foglalt követelményeknek. E körben utaltak a Kúria BH2022. 321 szám alatt megjelent döntésére, amely szerint a tanúsítvány kizárólag akkor tesz eleget a közokiratokra vonatkozó törvényi feltételeknek, ha az szó szerint tartalmazza az adósok részére megküldött felmondás szövegét. A perbeli ténytanúsítvány ennek a követelménynek nem felel meg, sőt a megküldött irat sincs a ténytanúsítványhoz fűzve.

[9] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte elsődlegesen azon okból, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének jogszabályi feltételei nem állnak fenn.

[10] Rámutatott azonban arra is, hogy közjegyző az akkori jogszabályoknak megfelelően készítette el az okiratot, a Kúria 5/2024. számú Jogegységi határozata (a továbbiakban: 5/2024 JEH) alapján a perbeli közjegyzői okirat keletkezésekor még nem létező Kjtv. 147/A.§-ában foglaltaknak nem kellett megfelelnie.

[11] A II. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint a felperesek állításával ellentétben a végrehajtási eljárások megindítása nem a perbeli tanúsítvány, hanem az-0/...../2008/.../0. számú közjegyzői okirat záradékolása alapján történt. Utalt arra is, hogy a tanúsítvány kiállításakor a Kjtv. nem tartalmazta a 147/A §-t, ezért a Kúria felperesek által hivatkozott ítélete nem irányadó.

Az elsőfokú és másodfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a dr.K..... közjegyző által/Ü/...2/2012/2. sorszámon kiállított ténytanúsítvány nem közokirat.

[13] Az elsőfokú ítélet indokai szerint a Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti feltételek fennálltak: a perbeli tanúsítvány közokirati jellegének vizsgálata jogkérdés, a tanúsítvány közokiratlanságának megállapítását a közjegyzői eljárásban nem kérhették (elutasító végzések). A felmondás jogkövetkezményei végrehajtás megszüntetése iránti perben sem küszöbölhetők ki, ott a perbeli tanúsítvány vizsgálata nem kérhető. A felperesek által kért megállapítás a felperesek jogainak az I. rendű alperessel szemben (végrehajtást kérő) való megóvása érdekében szükséges és a felperesek marasztalást nem kérhettek.

[14] Egyebekben – utalva a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 195. § (1) bekezdésére is – kifejtette, hogy a Kjtv. 111. § (2) bekezdése értelmében a törvényben előírt alakszerűségek megtartásával elkészített közjegyzői okirat minősül csak közokiratnak. A Kjtv. 136. § (1) bekezdés e) pontjában, 142. § (2) bekezdésében foglaltak és a BH2022. 321 számú eseti döntés értelmében a hitelező felmondó nyilatkozatának kézbesítését tanúsító a/Ü/...2/2012/2. számú ténytanúsítvány nem felel meg a közokirat alaki és tartalmi követelményeinek.

[15] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperesek keresetét elutasította.

[16] A jogerős ítélet indokai szerint a felperesek elsődleges keresete – amely a/Ü/...2/2012/2. számú tanúsítvány nem minősül közokiratnak – nem megalapozott, mert nem felel meg a Pp. 172. (3) bekezdése szerinti feltételeknek.

[17] A Kúria Gfv.30.439/2022/15. számú, valamint a BH2022. 270. számon megjelent határozatában kifejtettekre utalva megállapította, hogy a tartalom szerinti elbírálás elvére [Pp. 110. § (3) bekezdés] tekintettel – a kereset ugyan jogkérdés megállapítását célozta, a felperesek marasztalást nem kérhettek, azonban a kereset előterjesztése a felperesek jogainak az alperesekkel szemben való megóvása érdekében nem volt szükséges. E körben a másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperesek azért kérték a bíróságtól a/Ü/...2/2012/2. számú tanúsítvány tekintetében annak megállapítását, hogy nem közokirat, mert a közjegyző végzésében ez szerepel. A közjegyző/Ü/....6/2012/9. és/Ü/....5/2012/7. számú végzése ellen az adósok (felperesek) nem nyújtottak be fellebbezést. A közjegyző végzésében a felperesek perbelivel azonos hivatkozásait elbírálta: részletesen kifejtette, hogy a/Ü/...2/2012/2. számú tanúsítvány kiállításának időpontjában a Kjtv. 147/A.§-a nem volt hatályban, 2012-ben nem volt olyan jogszabály, ami az adósok által előadottak [Kjtv. 142.§ (2) bekezdés sérelme] alapján kimondta volna, hogy a tanúsítvány nem minősül közokiratnak; megállapította, hogy a Kúria a hivatkozott Pfv.20.585/2022/4. számú ítélete jelen ügyben nem irányadó; a Vht. 23/C.§ (2) bekezdése szerinti feltételek fennálltak, ezért a záradék törlése iránti kérelmet elutasította. A végzés valóban tartalmaz olyan megállapítást, hogy a tanúsítvány közokiratlanságával kapcsolatos megállapítás a bíróság hatáskörébe tartozik, de az nem állapítható meg a végzésből, hogy a közjegyző ezen álláspontja milyen adósi hivatkozásokra vonatkozott, miután a Kjtv. 142.§ (2) bekezdésére alapított törlési okot alaptalannak, a kézbesítési tanúsítványt közokiratnak tekintette.

[18] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a közjegyző bírói útra vonatkozó tájékoztatása csak olyan adósi állítások esetén helytálló, ahol a közjegyzői okirat közokiratiságának vizsgálata a közjegyző hatáskörét meghaladó bizonyítási eljárást tesz szükségessé (pl. tanúk meghallgatását, szakértő bevonását), amire jelen esetben nem volt szükség. A 3/2020. számú Polgári jogegységi határozat (a továbbiakban: 3/2020 PJE) IV.1. pontjában foglaltakra is

figyelemmel a felperesek nyilvánvaló alaki/tartalmi hiba körébe tartozó hiányosságra alapított hivatkozásait a Vht. 23/C.§ (2) bekezdése vagy a Vht. 211.§ (2) bekezdése szerinti eljárás keretében a közjegyzőnek kell vizsgálnia, és az erre alapított kérelmet elbírálnia, ahogyan ezt meg is tette. A felperesek jogaikat külön jogorvoslati eszközzel (végrehajtási záradék törlése) megóvhatták, így a Pp. 172. § (3) bekezdése által megkövetelt harmadik konjunktív feltétel, a jogvédelem szükségessége nem állt fenn, amelyen nem változtat az a körülmény, hogy a közjegyző bírói útra vonatkozó tájékoztatást adott. A közjegyző végzése anyagi jogerővel nem bír, és a hatáskör kérdésében sem köti a bíróságot. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzte a/Ü/...2/2012/2. számú tanúsítvány közokiratiságának hiányára vonatkozó megállapításokat.

[19] A másodfokú bíróság a felperesek másodlagos és harmadlagos keresetét is megalapozatlannak találta.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelmek

[20] A jogerős ítélettel szemben a felperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték.

[21] Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 172. § (3) bekezdését jelölték meg.

[22] A felülvizsgálati kérelem indokai szerint a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben a Pp. 172. § (3) bekezdésének a jogvédelem szükségessége feltétele is megvalósult, mert a közjegyzői végzésekben szerepelt azon kitétel, amely szerint a közokirati jelleget a közjegyző nem vizsgálhatta, hanem a közjegyző szerint ez bírósági hatáskör, így nyilvánvalóan és szükségképpen téves a jogerős ítélet [20] bekezdésében tett azon megállapítás, hogy a közjegyző elbírált a kérelmet. Az, hogy egyéb érveket a közjegyző elbírált, ebben a körben nem releváns, a jelentősége éppen annak van, hogy volt olyan, a közjegyző szerint bírósági hatáskörbe tartozó kérdés, amit nem vizsgált a közjegyző. A jogerős ítélet érvelése „22-es csapdája” jellegű helyzetet teremt, mivel a közjegyző azért nem bírálja el a felperesi érvet, hivatkozást, mert szerinte annak eldöntése a bíróság hatásköre. A bíróság pedig e körben azért nem tud döntést hozni, mert szerinte viszont nem bírósági, hanem közjegyzői hatáskör. A felperesek védendő joga éppen ebben áll, amennyiben ugyanis a bíróság érdemben megvizsgálja a közokirati jelleget vagy annak hiányát, úgy a közjegyzőnél is tiszta lett volna a helyzet. A közjegyzői határozat teremtette meg a felperesek részére a védendő jogot, a megállapítási kereset előterjeszthetőségének egyik feltételét. Ez abban az esetben is igaz, ha helytálló a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy a tanúsítvány közokiratiságát a nemperes eljárásban a közjegyzőnek kellett volna vizsgálnia, mert jelen esetben nem így történt, alapvető jogukat veszítették el a felperesek a jogerős ítélettel.

[23] A felperesek szerint alaptalan a jogerős ítélet azon indoka is, hogy a közjegyző végzése ellen a felperesek nem terjesztettek elő fellebbezést. Ténykérdés a közjegyzői határozat tartalma és nincs olyan jogszabályi rendelkezés, hogy csak akkor vehető igénybe bírói út, ha minden más jogorvoslatot kimerített a fél. Rámutattak, hogy a közjegyzői indokból az derül ki, hogy valójában a közokirati jelleget és a végrehajtás ezen legalapvetőbb feltételét egyáltalán nem vizsgálta a közjegyző, így a jogerős ítéletnek az a megállapítása is téves, hogy a közjegyző a perbelivel azonos hivatkozásait elbírált, mert ha ez így lenne, akkor nem szerepelne a bírósági útra tartozása a végzésekben. A védendő jog hiánya tehát ezen az alapon sem állapítható meg. A per nem a közjegyzői eljárás másodfokú eljárása volt,

ahol a bíróság felülbírálná a közjegyző álláspontját, hanem a közjegyző döntésében foglaltak szerint kellett volna eljárnia. Az adósok két szék közül a padlóra estek, mert egymásra mutogat a közjegyző és a bíróság, ami nem jogszerű.

[24] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmeikben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték, utalva annak – álláspontjuk szerint – helyes indokaira, egyebekben megismételték az első- és másodfokú eljárásban kifejtett érveiket.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[26] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem egy kérelemhez kötött és eljárási szabályok által szabályozott rendkívüli jogorvoslati eljárás. Tárgya a jogerős ítélet, amelynek felülvizsgálatát a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálati kérelem tehát a jogerős ítélet anyagi és/vagy eljárásjogi hibájának az orvoslására szolgál, a jogerő áttörésének olyan kivételes eszköze, amelyre csak törvényben meghatározott esetekben és feltételek fennállása esetén van mód.

[27] A jogerős ítélet felülvizsgálatának korlátait a felülvizsgálati kérelem és ha van ilyen, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem határozza meg: a Kúria az előadott kérelemhez, a megjelölt jogszabálysértésekhez és annak indokaihoz is kötve van, olyan jogszabályhely megsértését, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelemben nem hivatkozik, nem állapíthatja meg [Pp. 423. § (1) bekezdés].

[28] A fentiek alapján – tekintettel arra, hogy a felperesek nem támadták a másodlagos és a harmadlagos keresetük elutasítását, így azt a Kúria nem vizsgálhatta – a felülvizsgálati eljárás tárgyát a felperesek elsődleges keresetét elutasító jogerős ítéleti rendelkezés és az annak alapjául szolgáló Pp. 172. § (3) bekezdésének a megsértése képezte.

[29] A felperesek keresete nem *sui generis* megállapítási kereset, így az eljáró bíróságoknak a kereset előterjeszthetősége körében hivatalból vizsgálniuk kellett a Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti feltételek fennállását. Az eljáró bíróságok a Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti konjunktív feltételek fennállását elérően ítélték meg, így a kereset alaposságát tekintve is eltérő döntésre jutottak. A másodfokú bíróság – a felperesek által a felülvizsgálati kérelmükben vitatott – megállapítása szerint a Pp. 172. § (3) bekezdése által megkívánt konjunktív feltételek nem álltak fenn, mert a kereset előterjesztése az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel ellentétben a felperesek jogainak az alperesekkel szemben való megóvása érdekében nem volt szükséges. A Kúria a másodfokú bíróság álláspontjával és annak a jogerős ítéletben kifejtett indokaival értett egyet. A jogerős ítélet indokait megismételni nem kívánja, helyességükre a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazott 386. § (4) bekezdése alapján visszautal. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel csak az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek.

[30] A perbeli esetben a felperesek .../.../2008/3/0. ügyszámon közokiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozatot tettek. Ennek záradékolása iránt terjesztett elő kérelmet a II. rendű alperesi jogelőd, miután a felperesekkel szemben fennálló kölcsönszerződést/Ü/....2/2012. számú közjegyzői okiratba foglaltan felmondta.

[31] A záradékolás tárgyában indult nemperes eljárásban a közjegyzőnek azt kell vizsgálnia, hogy rendelkezésére állnak-e a záradékoláshoz szükséges okiratok, így a

záradékolni kért közjegyzői okirat, azaz a Vht. 23/C. § (1) bekezdése szerinti ügyleti okirat (jelen esetben a .../.../2008/3/0. ügyszámon közokiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozat), valamint záradékoláshoz szükséges, a Vht. 23/C. § (2) bekezdésben előírt tanúsítvány (a perbeli esetben a .../Ü/...2/2012/2), és ezek megfelelnek-e a Vht. 23/C. §-ában előírt alaki és tartalmi követelményeknek. Utóbbi tanúsítvány esetében tehát vizsgálnia kell a Kjtv. 142. § (2) bekezdése szerinti követelményeknek való megfelelést is, hiszen csak ebben az esetben teljesül a Kjtv. 111. § (2) bekezdése és így a Kjtv. 136. § (1) bekezdés *e*) pontja szerinti feltétel. Lényeges, hogy itt is érvényesül a 3/2020 PJE határozat IV.1. pontjában kifejtett elv, amely szerint a közjegyző csak a nyilvánvaló alaki és tartalmi hibákat, hiányosságokat észlelheti. Mindebből az következik, hogy a végrehajtási eljárás nemperes jellegéből adódóan a közjegyző ezen túlterjeszkedve nem foganatosíthat bizonyítást pl. a közjegyzői okirat létrejöttének, érvényességének a körülményeire, nem vizsgálhatja azt sem, hogy a felmondásra jogszabály vagy szerződés alapján a jogosultnak volt-e lehetősége.

[32] A Vht. 211. § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság (közjegyző) az okiratot a törvény megsértésével látta el végrehajtási záradékkal, a végrehajtási záradékot törölni kell. A közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátása akkor törvénysértő, ha a végrehajtás elrendelésének a Vht. 13. § (1) bekezdésében foglalt általános, és a Vht. 23/C. §-ában foglalt különös feltételei nem teljesültek. A közjegyző a végrehajtási záradék törlése iránti kérelmek elbírálása során tehát vizsgálja azt, amit a végrehajtás elrendelésekor is jogosult és köteles volt, így a fentebb kifejtettek értelmében azt is, hogy a Kjtv. 136. § (1) bekezdés *e*) pontja szerinti tanúsítvány esetében megvalósultak-e a Kjtv. 142. § (2) bekezdése szerinti feltételek, amennyiben ehhez nem szükséges olyan bizonyítás lefolytatása, amely meghaladja a nemperes eljárás kereteit.

[33] A felperesek keresetükben kizárólag a Kjtv. 142. § (2) bekezdése szerint előírások be nem tartása miatt állították a ténytanúsítvány közokirati jellegének a hiányát, amikor arra hivatkoztak, hogy a .../Ü/...2/2012/2. számú tanúsítvány nem tartalmazza a felmondás szó szerinti szövegét, az adósok lakóhelyét, a postára adás helyét, illetve a felmondást tartalmazó közokirat nem is volt hozzáfűzve a kézbesítési tanúsítványhoz. A tanúsítvány vonatkozásában a Kjtv. 142. § (2) bekezdése rendelkezéseinek a megtartása azonban – ahogy arra a másodfokú bíróság helytállóan utalt – a Vht. 23/C. § (2) bekezdése szerint a tanúsítvány vonatkozásában a közjegyző által a záradékolás során kötelezően vizsgálandó olyan alaki/tartalmi kérdés, amelyek jelen esetben minden bizonyítás nélkül, az okirat megtekintésével és elolvasásával észlelhetőek. Ezért az erre alapított végrehajtási záradék törlése iránti kérelem elbírálása során a közjegyző által is vizsgálható és fennállása az okiratok alapján megállapítható, az nem haladja meg a Vht. 211. § (2) bekezdése szerinti eljárás kereteit. Helyesen foglalt állást tehát a másodfokú bíróság akkor, amikor megállapította, hogy a közjegyzőnek a felperesek záradék törlése iránti kérelmét elutasító határozatában tett, bírói út igénybevételére vonatkozó megjegyzése eredményes megállapítási kereset alapjául nem szolgálhatott, figyelemmel arra, hogy a felperesek a keresetükben egyéb olyan okot, amely a záradék törlése iránti eljárásban ne lett volna vizsgálható, nem jelöltek meg. A záradék törlése iránti kérelem közjegyző általi, jogorvoslattal is támadható alapos vagy alaptalan elutasítása tehát önmagában nem ad alapot a megállapítási kereset felülvizsgálati eljárásban vitatott feltétele megvalósulására, ha egyébként a kérelemben előadott hivatkozások vizsgálata a Vht. 211. § (2) bekezdése szerinti eljárásra tartozik. A Pp. 172. § (3) bekezdése szerint a jogvédelmi szükséglet fennállása megállapításához az is szükséges, hogy az adós a közvetlen végrehajtás feltételeinek hiányára hivatkozással a végrehajtási eljárás megindítása után jogait külön jogorvoslati eszközökkel ne tudja megvédeni, a végrehajtás elrendelésének jogkövetkezményei sem a végrehajtási eljárás keretében a végrehajtási záradék törlésével, sem egyéb peres eljárásban például a végrehajtás

megszüntetése iránti per, vagy érvénytelenségi per indításával nem legyenek kiküszöbölhetőek (Kúria Gfv.30.439/2022/15.).

[34] A jogerős ítélet a fentiek értelmében nem sérti a Pp. 172. § (3) bekezdését, így azt a Kúria a Pp. a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[35] A felperesek felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a utaló rendelkezése folytán alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperesek felülvizsgálati eljárási költségeinek megfizetésére, amelynek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (4) bekezdése alapján határozta meg, a II. rendű alperes esetében áfával növelt összegben.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

A Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti a jogvédelmi szükséglet fennállása megállapításához az is szükséges, hogy az adós a közvetlen végrehajtás feltételeinek hiányára hivatkozással a végrehajtási eljárás megindítása után jogait külön jogorvoslati eszközökkel ne tudja megvédeni, a végrehajtás elrendelésének jogkövetkezményei sem a végrehajtási eljárás keretében a végrehajtási záradék törlésével, sem egyéb peres eljárásban, így például a végrehajtás megszüntetése iránti per indításával nem legyenek küszöbölhetőek. A végrehajtási záradék törlése iránti kérelem közjegyző általi, jogorvoslattal is támadható alapos vagy alaptalan elutasítása önmagában nem ad alapot e feltétel fennállásának a megállapítására, ha egyébként a kérelemben előadott hivatkozások vizsgálata a Vht. 211. § (2) bekezdése szerinti eljárásra tartozik.

Záró rész

Budapest, 2026. június 3.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tánczos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző